

1 Algemeen

Het onderdeel van het vreemdelingenbeleid dat in dit hoofdstuk wordt beschreven, hangt ten nauwste samen met het beleid dat de Nederlandse regering voert ten aanzien van de bestrijding van vrouwenhandel. Het strafrechtelijk beleid is neergelegd in de richtlijn voor de opsporing en vervolging van vrouwenhandel (bijlage C 45).

Als richtsnoer bij de opsporing en vervolging van dit delict geldt het volgende: als schuldig aan vrouwenhandel kan worden beschouwd degene die een ander door geweld of een andere feitelijkheid of door bedreiging met geweld of een andere feitelijkheid dan wel door misbruik van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht of misleiding tot prostitutie brengt dan wel onder voornoemde omstandigheden enige handeling onderneemt ten einde een ander tot prostitutie te brengen. Misbruik van uit feitelijke verhoudingen voortvloeiend overwicht wordt verondersteld indien de prostituée in een situatie verkeert die niet gelijk is aan de omstandigheden waarin een mondige prostituée in Nederland pleegt te verkeren. Het Nederlands beleid is erop gericht de opsporing en vervolging van diegenen die zich aan overtreding van artikel 250 bis en/of ter Sr. schuldig maken, zoveel mogelijk te bevorderen. In dit opzicht is het van groot belang dat slachtoffers van vrouwenhandel hiervan ook aangifte doen. Voorts kan het voor het opsporings- en vervolgingsonderzoek noodzakelijk blijken dat de slachtoffers van vrouwenhandel gedurende langere tijd in Nederland verblijven om de bewijsvoering te kunnen afronden. Het vreemdelingenbeleid dient bij deze uitgangspunten aan te sluiten. Meer in het bijzonder dient te worden voorkomen dat slachtoffers van vrouwenhandel afzien van het doen van aangifte uit angst om uit Nederland te worden verwijderd.

Met het oog hierop dient in voorkomende gevallen de verwijdering te worden opgeschort waarbij in het kader van het algemene toezicht op vreemdelingen een aantal aandachtspunten gelden. Daarnaast is een regeling getroffen om in bepaalde gevallen verblijf toe te staan door verlening van een vergunning tot verblijf onder beperking.

2 Toezicht; opschorting van de verwijdering

De vreemdelingen die hier te lande als prostituée werkzaam zijn, hebben doorgaans toegang verkregen tot Nederland voor een verblijf in de vrije termijn, al dan niet op basis van een visum. De algemene verplichting tot aanmelding is een belangrijk instrument voor het leggen van contacten met de betrokkenen (zie A 5; 2.5).

Uit deze en andere contacten in het kader van het toezicht op vreemdelingen zal kunnen blijken of er mogelijk sprake is van vreemdelingen die het slachtoffer zijn van vrouwenhandel. Het is noodzakelijk dat de controles in het kader van dit toezicht systematisch en intensief door de vreemdelingendienst worden gehouden. Reeds bij geringe aanwijzingen dat er sprake zou kunnen zijn van een slachtoffer van vrouwenhandel dient de verwijdering gedurende een termijn van drie maanden te worden opgeschort. De betrokkene wordt daarmee in de gelegenheid gesteld om in alle rust te besluiten of zij al dan niet aangifte wil doen. In de regel kunnen vrouwen die het slachtoffer zijn geworden van vrouwenhandel en mogelijk ook van seksuele gewelddaden zich immers pas na langere tijd over deze ervaringen uiten. De termijn waarin de verwijdering wordt opgeschort, dient te worden gebruikt voor het schenken van aandacht aan de volgende aspecten:

a. medisch onderzoek: in het belang van de bestrijding van de gevolgen van vrouwenhandel is het noodzakelijk dat de betrokken vrouwen in de gelegenheid worden gesteld zich medisch te doen onderzoeken ter vaststelling van eventuele geslachtsziekten of andere fysieke en/of psychische klachten;

b. aangifte: de betrokkene dient in de gelegenheid te worden gesteld om aangifte te doen. Indien de zedenpolitie nog geen contact met het slachtoffer heeft gehad, kan het van belang zijn dat dat contact alsnog tot stand wordt gebracht, opdat geen informatie verloren gaat die voor de taak van de zedenpolitie relevant kan zijn.

c. civiele acties: het slachtoffer zal desgewenst in de gelegenheid moeten worden gesteld om een advocaat te raadplegen omtrent het instellen van civiele acties tegen de daders.

Indien het hoofd van plaatselijke politie verder verblijf in Nederland van de betrokkene met het oog op bovengenoemde aspecten wenselijk acht, dient hij zich in verbinding te stellen met het ministerie van Justitie. Hiernaast kan in verband met een eventuele beklagprocedure de verwijdering worden opgeschort van de vreemdeling die niet langer in aanmerking komt voor een vergunning tot verblijf als bedoeld onder 3. De betrokkene kan beklag doen bij het Gerechtshof wanneer de Officier van Justitie mocht besluiten niet tot vervolging over te gaan. Indien zij beklag doet, wordt zij in de gelegenheid gesteld de uitslag van deze procedure h.t.l. af te wachten.

3 Verblijfsvergunning

Indien door een vreemdeling aangifte is gedaan terzake van overtreding van art. 250 ter Sr., komt zij in aanmerking voor een vergunning tot verblijf onder beperking. De vergunning tot verblijf wordt verleend teneinde de betrokkene een verblijfstitel te verschaffen gedurende het opsporings- en vervolgingsonderzoek en de berechting in feitelijke aanleg van de verdachte(n) van het plegen van het strafbare feit, waarvan zij aangifte heeft gedaan. De vergunning tot verblijf wordt dan ook slechts verleend voor de duur van het opsporings- en vervolgingsonderzoek en de berechting in feitelijke aanleg.

De vergunning tot verblijf wordt verleend, tenzij tegen het verblijf van de vreemdeling bezwaar bestaat uit een oogpunt van gevaar voor de openbare rust, de openbare orde of de nationale veiligheid. In afwijking van het algemene toelatingsbeleid (zie A 4) wordt het ontbreken van voldoende middelen van bestaan niet tegengeworpen. Het bovenstaande laat onverlet de mogelijkheid, die het algemene vreemdelingenbeleid biedt, om in daarvoor in aanmerking komende gevallen een vergunning tot verblijf af te geven op grond van klemmende redenen van humanitaire aard.

4 Beperkingen en voorschriften

Deze beperking wordt tot uitdrukking gebracht in de schriftelijke beschikking ter verlening van de vergunning tot verblijf, met vermelding van het nummer van het proces-verbaal of van het parketnummer van de desbetreffende zaak. Vanuit een oogpunt van privacy van de betrokkene bij terugkeer in het land van herkomst wordt in het identiteitspapier waarin de vergunning tot verblijf wordt aangetekend volstaan met de volgende tekst: "onder beperking als genoemd in de Vreemdelingen-circulaire 1982, hoofdstuk B22".

Aan de vergunning wordt een voorschrift verbonden tot het sluiten van een ziektekostenverzekering.

5 Bevoegdheidsvragen

Voor de bestrijding van vrouwenhandel is het noodzakelijk informatie over de landelijke situatie te verkrijgen. Mede om deze reden geldt ten aanzien van de bevoegdheid tot het verlenen of weigeren van een vergunning tot verblijf aan slachtoffers van vrouwenhandel het volgende.

De Minister van Justitie is bevoegd tot het verlenen van een vergunning tot verblijf.

Bij ontbreken van de vereiste machtiging tot voorlopig verblijf is het hoofd van plaatselijke politie dus niet bevoegd om een vergunning tot verblijf te verlenen met ontheffing van het mvv-vereiste.

Het hoofd van plaatselijke politie is bevoegd tot weigering van een vergunning tot verblijf doch dient daartoe eerst een bijzondere aanwijzing te vragen aan de Minister van Justitie.

Het doen van een voorstel of het vragen van een bijzondere aanwijzing in verband met verlening of weigering van een vergunning tot verblijf moet - zoals gebruikelijk - geschieden via het inzenden van een formulier D 16.

Voor bevoegdheidsvragen in verband met de vergunning tot verblijf wordt overigens verwezen naar A 4, onder 5.6.

De bevoegdheid tot het geven van een last tot uitzetting berust bij de Minister van Justitie (zie A 6).

6 Verwijdering

Indien de noodzaak tot opschorting van de verwijdering niet langer aanwezig is en indien de betrokkene niet of niet langer in aanmerking komt voor een vergunning tot verblijf als bedoeld onder 3, is het beleid inzake verwijderingen onverkort van toepassing. De bevoegdheid tot het geven van een last tot uitzetting berust bij de Minister van Justitie (zie A 6; 5.4.2). Daarbij verdient de aandacht dat in de reis- of identiteitspapieren van een vreemdeling die stelt slachtoffer van vrouwenhandel te zijn nimmer aantekeningen omtrent de verwijdering mogen worden geplaatst.

Een (eventueel) verhaal van kosten van verwijdering op de betrokkene dient steeds in overleg met het ministerie van Justitie te gebeuren.